

مسیر ۲۴ ساعته ۴ ستاره استقلال و تراکتور برای حضور در ناگویا

سرگردان در زمین و آسمان

← مسیر هوایی بصره - دبی - توکیو - ناگویا، ۷۷۰ دقیقه ← ۱۲ ساعت معطلی برای کنترل گذرنامه، انتظار برای پرواز بعدی و جابه جایی زمینی
← احتمال نیمکت نشینی چهار بازیکن در بازی دوم جدی شد ← شرایط عجیب اردویی در ناگویا؛ تیم امید غذا ندارد

← ۲

جام طلایی والیبال آسیا در ژاپن ماند

بلیت المپیک سوخت!

← **سامورایی ها با عبور از سد ایران سهمیه ورودی به المپیک را گرفتند**

← **زور شاگردان رویرتو بیتازا برای شکست ژاپن کافی نبود**

← **کره جنوبی با شکست استرالیا روی سکوی سوم قاره کهن ایستاد**

← ۳

بازیکنان فوتبال ایران در انتظار
تصمیم قلعه نویی

۷۰ ستاره در لیست
انتظار جام ملت ها

← ۲

حردانی به کدورت ها پایان داد
جشن تولد سهراب
با طعم آشتی کنان

← ۷

آماده ها به ترکیب اصلی می روند
نه بازیکنانی که هیا هو می کنند

حلالی: تارتار باید
احساسات را کنار بگذارد

← ۶

نگاهی به پشت پرده نبود
مستندهای حرفه ای در ایران

فوتبال بی روایت

جعفر صادقی: مستند ورزشی، بخش فراموش شده
سینمای مستند است

← ۸

نارضایتی سکو ها از عملکرد سرمربی
و وضعیت مدیریتی باشگاه

نفت به نقطه جوش رسید

← ۵

واکنش تند رونالدو درباره توهین
به روبن نوس و دیوگو ژوتا

حرمت شکنان
را به ورزشگاه راه ندهید

← ۴

● **سرمقاله**

توقعات منطقی از والیبال

مجید سلطانی

خبرنگار

تیم ملی والیبال دیروز در مسابقه فینال قهرمانی آسیا که می توانست
به معنای صعود مستقیم به المپیک باشد، در ۳ ست مغلوب ژاپن
میزبان شد.

برای تحلیل این دوره از مسابقات از سویی و آنالیز فینال، باید نگاهی
واقع بینانه به همه وجوه مسابقات داشت. اجازه بدهید از ابتدای بازی ها
شروع کنیم:

بازی ها را با برد نیوزیلند، هند و چین در گروه دوم آغاز کردیم. در
یک چهارم نهایی، چین تاییه را شکست دادیم، در نیمه نهایی استرالیا را
از پیش رو برداشتیم و در فینال به ژاپن باختیم.

برداشت ابتدایی شاید این باشد که بردن هند، چین، ژلاندنو، چین تاییه
و استرالیا که مأموریت دشواری نیست. اما مگر در فوتبال آن هم پس از
آقای در آسیا، این گونه فکر نکردیم و به این روز رسیدیم؟

تیم های دیگر در آسیا و جهان، نمی ایستند تا ما به پیش برویم. همه در
حال حرکت هستند و اگر قرار است جلوبرویم باید حرکت مان سریع تر و
رشد مان چشمگیر تر باشد. برای بررسی بازی با ژاپن و دلیل شکست مان
باید به برنامه ۱۰ سال اخیر والیبال دو کشور نگاه کنیم تا ببینیم دیروز
عدالت اجرا شد یا خیر. باید بررسی کنیم که تا چه اندازه قائم به فرد و
چقدر برنامه محور پیش رفته ایم.

به هیچ عنوان قصد کشیدن مباحث پیش افتاده ای مانند
خودتقریری را نداریم؛ اما وقتی می توان توقع کار بزرگ داشت که
زیرساخت های آن کار محیرالعقول را از پیش فراهم کرده باشیم.

روزگاری نه چندان دور، محمدرضا یزدانی خرم و پس از آن، محمدرضا
داورزنی، شرایطی را فراهم کردند تا از زیر سایه مطلق چشم بادامی ها در
والیبال بیرون باییم و در روزگار ۳ ستی بودن والیبال ۱۵ امتیازی، حسرت
چند امتیاز از جنوب شرق آسیا را نخوریم. آن کار معجزه ای غیرقابل تکرار
نمود. می توان کار بزرگ را دوباره تکرار کرد و باز هم ایستاد و درخشید به
شرط آنکه دست به دست هم بدهیم و از اتحادمان لذت ببریم. لازم است
مسیر را تغییر دهیم. خیلی سریع. شاید از همین امروز.

فوتبال ایران

برنامه فوتبال زنان همچنان نامشخص

تیم ملی فوتبال زنان ایران پس از پایان جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۶ در انتظار مشخص شدن برنامه فدراسیون برای ادامه مسیر است. مهم‌ترین ابهام‌ها به وضعیت کادر فنی، برنامه اردوها، دیدارهای تدارکاتی و پروژه تغییر نسل مربوط می‌شود؛ موضوعاتی که در فاصله تا انتخابی جام ملت‌های آسیا ۲۰۳۰ اهمیت دارند.

ایران در جام ملت‌های آسیا برای دومین بار حضور پیدا کرد اما با سه شکست به کار خود پایان داد. پس از آن نیز حدود ۶ ماه فعالیت نداشت و اردوی تیم ملی، طبق اعلام رسانه‌ها، بیشتر با محوریّت ضبط مستندی درباره اتفاقات جام ملت‌ها برگزار شد. اکنون بازیکنان به باشگاه‌های خود بازگشته‌اند تا از ۲۷ شهریور در لیگ برتر زنان به میدان بروند.

مرضیه جعفری که اردیبهشت سال گذشته هدایت تیم ملی را برعهده گرفت و ایران را به جام ملت‌ها رساند، همچنان قراردادی با فدراسیون ندارد. تعیین تکلیف او برای برنامه‌ریزی ضروری است؛ چرا که ادامه همکاری یا انتخاب سرمربی جدید باید زودتر مشخص شود. جعفری از ایده تشکیل تیم «ب» برای تغییر نسل گفته است؛ طرحی که به شناسایی بازیکنان جوان کمک کند، اما اجرای آن به ساختار، بودجه و برنامه مسابقات نیاز دارد. فدراسیون باید درباره آینده کادر فنی، فیلدای‌ها، اردوها و این پروژه توضیح روشنی ارائه کند.

دهقان: هیچ بازی آسانی نداریم

مبین دهقان، بازیکن تیم ملی فوتبال امید ایران، درباره شرایط این تیم پیش از آغاز رقابت‌ها اظهار داشت: «همه‌چیزها انگیزه بسیار زیادی دارند و منتظر هستند هرچه زودتر مسابقات آغاز شود تا بتوانیم این انگیزه و انرژی را در زمین مسابقه هم نشان دهیم. امیدوارم شروع خوبی داشته باشیم و بتوانیم در بازی نخست با قدرت به پیروزی برسیم و کارمان را با نتیجه‌ای مطلوب آغاز کنیم. امارات تیم خوبی است و باید برای این تیم احترام قائل شویم. آنها چند بازیکن بسیار خوب دارند و حتی تعدادی از بازیکنان سن پایین‌تری دارند و در رده جوانان بازی می‌کنند، اما با این حال در تیم امید هم حضور دارند و کیفیت خودشان را نشان داده‌اند. بازیکنان خوبی در تیم‌های باشگاهی معتبر امارات، از جمله العین دارند و همین مسأله نشان می‌دهد با حریف قابل احترامی روبه‌رو هستیم.»

دهقان ادامه داد: «اینجا هیچ بازی آسانی وجود ندارد و ما باید همه مسابقات را مثل یک فینال ببینیم و با تمام توان وارد زمین شویم. همان‌طور که گفتیم، انگیزه در بین چیزها بسیار زیاد است. وقتی با هم صحبت می‌کنیم و به چهره یکدیگر نگاه می‌کنیم، کاملاً مشخص است که همه دوست دارند بازی اول هرچه زودتر آغاز شود تا این انرژی را در مسابقه نشان بدهیم. امیدوارم بتوانیم این انگیزه را با یک برد خوب شروع کنیم.»

مسئولان کاروان ایران میهمان تیم امید

اصغر رحیمی، سرپرست کاروان ایران در بازی‌های آسیایی ناگويا ۲۰۲۶، به همراه رضا شجاع رئیس مرکز نظارت بر تیم‌های ملی، با حضور در هتل محل استقرار تیم ملی فوتبال امید، نشست‌ی را در حسین عبدی (سرمربی) و اجلال نصیری مدیر تیم ملی امید برگزار کردند. در این نشست، مسائل مربوط به محل استقرار تیم ملی امید مورد بررسی قرار گرفت. رحیمی با اشاره به برخی مشکلات و محدودیت‌های موجود در میزبانی این دوره از بازی‌های آسیایی، تأکید کرد که مجموعه اجرایی و اداری و پشتیبانی کمیته ملی المپیک تمام تلاش خود را برای رفع موانع و مشکلات موجود به کار خواهد گرفت تا تیم ملی فوتبال امید با دغدغه کمتری مسابقات خود را دنبال کند.

ادامه اردوی دختران فوتسال ایران

اردوی آماده‌سازی تیم ملی فوتسال بانوان در مرکز ملی فوتبال در حال برگزاری است و شاگردان شهزاد مظفر با جدیت تمرینات خود را برای حضور در بازی‌های داخل سالن ریاض پیگیری می‌کنند. در تمرین روز گذشته، بازیکنان ابتدا با انجام حرکات مختلف گرم کردن، بدن‌های خود را برای فعالیت اولیّه آماده کردند. در ادامه، تمرینات بدنی با استفاده از کش‌های مقاومتی و همچنین کار با توپ در دستور کار قرار گرفت تا ملی‌پوشان ضمن ارتقای آمادگی جسمانی، هماهنگی و تمرکز لازم را به دست آورند. پس از پایان بخش آماده‌سازی، بازیکنان وارد تمرین اصلی شدند و زیر نظر کادر فنی، برنامه‌های فنی و تاکتیکی را اجرا کردند. کار با توپ، پاسکاری، اجرای برنامه‌های مورد نظر کادر فنی و افزایش هماهنگی بین بازیکنان از بخش‌های مهم این جلسه تمرینی بود. ملی‌پوشان فوتسال بانوان ایران در ادامه اردوی آماده‌سازی، تمرینات خود را با هدف رسیدن به بالاترین سطح آمادگی برای رقابت‌های داخل سالن ریاض ادامه خواهند داد.

گزارش یک سینا حسینی

خیرنگار

۳ بازیکن استقلال و یک بازیکن تراکتور در شرایطی باید خود را به اردوی تیم فوتبال امید ایران در ناگويا برسانند که تداخل برنامه مسابقات باشگاهی و ملی، آنها را در مسیری قرار داده که از نظر زمان سفر، خواب و ریکاوری، کم‌فشار نیست؛ مسیری که می‌تواند بر میزان آمادگی آنها برای ادامه رقابت‌ها نیز اثر بگذارد. اسماعیل قلی‌زاده، سعید سحرخیزان و امیرمحمد رزاقی‌نیا از استقلال و امیرحسین حسین‌زاده از تراکتور، ۴ بازیکنی هستند که به دلیل همزمانی مسابقات هفته نخست لیگ نخبگان آسیا با رقابت‌های تیم امید، نتوانستند همراه سایر اعضای این تیم راهی ژاپن شوند. قرار است آنها پس از پایان مسابقات باشگاهی خود را به ناگويا برسانند؛ اما شرایط سفرشان یکسان نیست.

تراکتور اسنب از ساعت ۱۹:۳۰ در ورزشگاه راشد دبی مقابل شباب الاهلی قرار می‌گیرد. در نتیجه، حسین زاده این مزیت را دارد که مسابقه‌اش در همان شهر برگزار می‌شود که می‌تواند نقطه آغاز سفر او به ژاپن باشد. اما ۳ بازیکن استقلال شرایط متفاوتی دارند. استقلال از ساعت ۲۱:۴۵ در ورزشگاه بین‌المللی بصره مقابل السد قطر بازی می‌کند؛ مسابقه‌ای که احتمالاً حوالی نیمه‌شب به پایان می‌رسد. از همان لحظه، سفر چندمرحله‌ای بازیکنان به سمت ژاپن آغاز خواهد شد.

بصره، دبی، توکیو و ناگويا
در نگاه اول شاید این فقط یک مسیر پروازی باشد، اما برای بازیکنی که دقایقی قبل یک مسابقه سنگین در سطح لیگ نخبگان آسیا انجام داده، هر توقف و هر ساعت اضافه در فرودگاه و هواپیما، بخشی از زمان ریکاوری و راح‌ت است.
قرارداد: شدت مسابقه، دقایق بازی و شرایط بدنی هر فرد بازیکن استقلال، بصره-دبی-توکیو

مطالعات انجام‌شده روی بازیکنان فوتبال نیز نشان داده‌اند که برخی شاخص‌های درد عضلانی کیفیت خواب و احساس آلودگی می‌توانند تا ۴۸ ساعت پس از مسابقه همچنان تحت تأثیر باشند.

این به معنای آن نیست که هر بازیکن دقیقاً به ۴۸ ساعت ۷۲ ساعت استراحت نیاز دارد؛ شدت مسابقه دقایق بازی و شرایط بدنی هر فرد متفاوت است

مسیر ۲۴ ساعته ۴ ستاره استقلال و تراکتور برای حضور در ناگويا

سرگردان در زمین و آسمان

عکس: فدراسیون فوتبال

بازیکن نباید هزینه ناهماهنگی را بدهد

شرایط ممکن برای ریکاوری و آماده‌سازی ۴ بازیکن جوان فوتبال ایران است؟ وقتی بازیکنی پس از یک مسابقه سنگین در بصره باید وارد سفری چندمرحله‌ای شود، نزدیک به ۱۳ ساعت فقط در هواپیما باشد، چند بار پرواز عوض کند، با کاهش زمان خواب و اختلاف زمانی مواجه شود و سپس خود را به اردوی ملی برساند، موضوع دیگر فقط «طولانی بودن سفر» نیست. این ماجرا یادآور یک واقعیت ساده در فوتبال

سعید سحرخیزان، اسماعیل قلی‌زاده، امیرمحمد رزاقی‌نیا و امیرحسین حسین‌زاده فقط ۴ نام در فهرست تیم امید نیستند؛ آنها بخشی از نسل آینده فوتبال ایران هستند. هیچ‌کس نمی‌تواند با قطعیت بگوید این سفر باعث مصدومیت آنها می‌شود یا حتماً عملکردشان را در مسابقه بعدی کاهش می‌دهد. چنین ادعایی نیازمند ارزیابی پزشکی و عملکردی است. اما یک پرسش منطقی همچنان باقی می‌ماند: آیا این بهترین

استقلال، یک مسأله روشن وجود دارد: آنها درست در ساعاتی که بدن‌شان باید وارد فرایند ریکاوری شود، باید وارد یک سفر بین‌قاره‌ای شوند.

مسأله فقط خستگی عضلانی نیست. یک مسابقه شبانه، به خودی خود می‌تواند زمان خواب را عقب بیندازد و خروج از ورزشگاه، انتقال به فرودگاه و پروازهای طولانی، فرصت خواب منظم را محدودتر می‌کند. در ادامه نیز سفر به شرق آسیا، اختلاف زمانی و تغییر ریتم شبانه‌روزی را به این فشار اضافه خواهد کرد. در نتیجه، بازیکنی که مسابقه‌اش را حوالی نیمه‌شب در بصره تمام می‌کند، ممکن است بخش مهمی

شرایط عجیب اردویی در ناگويا

تیم امید غذا ندارد!

پوریا شهرآبادی، بازیکن پرسپولیس و یکی از ستارگان تیم امید ایران در صحبت‌های جالب خود راچ به شرایط اردوی تیم ایران در بازی‌های آسیایی ناگويا، از وضعیت غذای تیم گلایه کرده است: «سفر سخت و طولانی‌ای داشتم تا به ژاپن برسیم. ابتدا به شهر دیگری رفتیم و در روز در آنجا تمرین کردیم و دیشب به ناگويا رسیدیم. امروز نخستین تمرین در این شهر برگزار می‌شود و امیدوارم با وجود برخی مشکلات میزبانی مثل غذا، فضای کم استراحت و اتاق‌ها و برخی موارد پیش پا افتاده، با قدرت برای بازی با امارات آماده شویم. با توجه به تفاوت‌هایی که بین فرهنگ غذایی ما و ژاپن وجود دارد، چیزها از نظر تغذیه کمی با مشکل مواجه شده‌اند. با این حال تلاش می‌کنیم غذاهایی را انتخاب کنیم که به غذاهای خودمان نزدیک‌تر باشد تا مشکلی برای بازیکنان ایجاد نشود.»

شنیده‌ها حاکی از این است که فدراسیون فوتبال برای حضور تیم امید در بازی‌های آسیایی ناگويا، هیچ آشپز اختصاصی‌ای را به همراه تیم اعزام نکرده و با توجه به عدم حضور یک آشپز در کنار تیم، مشکلات غذایی برای بازیکنان ایران در اردوی ناگويا به وجود آمده که می‌تواند

صرف خواب و تطبیق با شرایط زمانی جدید و بخشی نیز صرف بازگرداندن بدن به وضعیت مناسب تمرینی خواهد شد. به همین دلیل، کادر فنی ممکن است برای استفاده از این بازیکنان در بازی مقابل چین با احتیاط بیشتری تصمیم بگیرد؛ از نیمکت‌نشینی اولیه تا کاهش دقایق بازی، بسته به ارزیابی پزشکی و فنی.

مسأله فقط استقلال نیست

این موضوع نباید به اختلاف میان باشگاه و تیم امید تقلیل پیدا کند. بازی‌های آسیایی در فیلدای برگزار نمی‌شوند و باشگاه‌ها الزام فیلدای آزادسازی بازیکنان را ندارند؛ از سوی دیگر، بازی‌های آسیایی

روی شرایط روحی و جسمانی بازیکنان ایران در طول بازی‌های آسیایی ناگويا اثرگذار باشد. آن هم در حالی که فدراسیون فوتبال ایران تا اینجا در حوزه تدارکات برای تیم امید، نتوانسته چندان نمره قبولی بگیرد و اگر تیم حسین عبدی نتواند در مسابقات بازی‌های آسیایی ناگويا به موفقیت برسد، قطعاً یکی از دلایل آن، شرایط نامناسب اردویی از لحاظ میزان حضور بازیکنان در اردو و همچنین نبود امکانات مناسب در ناگويا خواهد بود.

فوتبال جهان

ماتزاری در یونان هم جنجال ساز شد

والتر ماتزاری، سرمربی جدید ایراکلیس، در مدت کوتاه حضورش در فوتبال یونان بیش از آنکه به نتایج تیمش شناخته شود، با حاشیه‌های وقтары خیرساز شده است. پس از اخراج او در یکی از دیدارهای اخیر و انتشار تصاویری از سیگار الکترونیکی کشیدن وی از روی سکوها، حالا سرمربی آترومیتوس نیز به‌شدت از او انتقاد کرده است.

دو نیم در دیداری از سوپرلیگ یونان به تساوی یک-یک رسیدند، اما دوسان کرکز، سرمربی آترومیتوس، پس از مسابقه ماتزاری را به بی احترامی متهم کرد. او گفت: «خواستیم دستش را بگیرم، اما دستش را به سمت من نیاورد. او در تمام مسابقه به داور اعتراض می کردو در ۶۵ سالی باید الگوی بهتری باشد.»

کرکز همچنین درباره سیگار کشیدن ماتزاری روی نیمکت گفت: «امروزه حتی در رستوران ها هم نمی توان سیگار کشید، اما او روی نیمکت این کار را می کند.» او در پایان تأکید کرد که هیچ احترامی برای ماتزاری قائل نیست.

تصادف پسرمالدینی در میلان

دانیل مالدینی مهاجم کالیاری، پس از یک حادثه رانندگی در ساعات ابتدایی صبح یکشنبه در میلان، بدون آسیب جدی از بیمارستان مرخص شد. این بازیکن تنها چند ساعت پیش از حادثه، با گل کردن ضربه پالتی مقابل آتالانتا، پیروزی یک بر صفر تیمش را رقم زده بود. براساس گزارش گانزادالواسپورت، این تصادف حدود ساعت ۵:۱۵ صبح در تقاطع خیابان‌های ویا تولنتینو و ویا فرانچسکو گراچولورخ داد. ابتدا او خودرو با یکدیگر برخورد کردند و در ادامه یک مرسدس شاسی بلند پارک‌شده نیز درگیر حادثه شد. در مجموع شش نفر دچار جراحات جزئی شدند و پنج نفر برای بررسی بیشتر به بیمارستان انتقال یافتند. مالدینی نیز به بیمارستان قاتی نفرالی منتقل شد و پس از معاینه کوتاه، اجازه ترخیص پیدا کرد. مدیربرنامه او اعلام کرد که مهاجم کالیاری کاملاً در سلامت است و هیچ مصدومیتی، چه جزئی و چه جدی، محتمل نشده است. تحقیقات پلیس درباره علت و جزئیات دقیق حادثه ادامه دارد.

پایان تلخ پولاتسکی در گلادباخ

بوروسیا مونشن گلادباخ پس از شروع فاجعه‌بار فصل جدید بوندس لیگا، یوجین پولاتسکی را از سمت سرمربیگری برکنار کرد. گلادباخ در سه هفته نخست هیچ امتیازی کسب نکرد و شکست سنگین ۵ بر صفر مقابل فرایبورگ، سرانجام مدیران باشگاه را به اتخاذ تصمیمی سخت واداشت.

پولاتسکی فصل را با شکست ۳ بر صفر برابر لایپزیگ آغاز کرد و سپس در خانه با نتیجه ۴ بر ۳ مقابل تیم تازه‌صعودکرده الورتزیک شکست خورد. در ادامه نیز شکست سنگین مقابل فرایبورگ شرایط را بحرانی‌تر کرد. روون شرودر، مدیرورزشی گلادباخ، با تشکر از پولاتسکی و دستیارش توبیاس ثرولسن، اعلام کرد که هر دو از کادر فنی کنار گذاشته شده‌اند. یان مورینس لیخته به عنوان سرمربی موقت انتخاب شده و مارکوس گلهاوس نیز به او کمک خواهد کرد.

جدایی پولاتسکی برای هواداران گلادباخ تلخ است؛ او از چهره‌های قدیمی باشگاه محسوب می‌شود و سابقه بازی و مربیگری در این تیم را دارد. حالا لیخته باید در نخستین آزمون خود، گلادباخ را برای دیدار حساس خانگی برابر ماینس آماده کند.

برنامه رئال برای جانشین کورتوا

رئال مادرید تصمیم خود را درباره آینده تیبو کورتوا گرفته و به نظر می‌رسد این دروازه‌بان بلژیکی همچنان بخش مهمی از برنامه بلندمدت باشگاه خواهد بود. مذاکرات برای تمدید قرارداد کورتوا تا ۳۰ ژوئن ۲۰۲۸ به مراحل پایانی رسیده و تنها یک گام تا توافق نهایی باقی مانده است. عملکرد کورتوا در فصل جاری، از جمله نمایش درخشان مقابل اینتر و ثبت هفت مهار، اعتماد مدیران مادریدی را بیش از گذشته کرده است. در شرایط فعلی، باشگاه هیچ برنامه‌ای برای کنار گذاشتن او و انتخاب یک جانشین فوری ندارد.

رئال در عین حال استعدادهای آکادمی را زیر نظر دارد و نام‌هایی مانند جاولی ناوارو، دروازه‌بان تیم زیر ۱۹ سال اسپانیا و فران گونزالس را برای آینده بررسی می‌کند. آندری لوپن نیز همچنان به عنوان ذخیره مطمئن کورتوا در ترکیب حضور دارد.

در میان گزینه‌های خارجی هم گرگور کوبل، دروازه‌بان دورتموند، مورد توجه و رصد باشگاه قرار دارد، اما فعلاً هیچ نشانه‌ای از تلاش جدی برای جذب او وجود ندارد. اولویت رئال روشن است: کورتوا برای امروز، آکادمی برای فردا.

مورینیو: دیومانده باید بیشتر یاد بگیرد

ژوزه مورینیو پس از پیروزی ۴ بر یک رئال مادرید مقابل رایو وایکانو، از استعداد یان دیومانده تمجید کرد اما تأکید داشت این وینگر جوان برای رسیدن به سطح اول فوتبال اروپا هنوز چیزهای زیادی برای یادگیری دارد. دیومانده که تا بستان از لایپزیگ به رئال مادرید پیوست و به گران‌ترین خرید تاریخ باشگاه تبدیل شد، برای نخستین بار در ترکیب اصلی قرار گرفت و ۷۲ دقیقه در زمین بود. مورینیو درباره عملکرد او گفت: «دیومانده به‌تدریج در حال پیشرفت است. او تجربه زیادی در فوتبال سطح بالای اروپا ندارد و از نظر تاکتیکی هنوز چیزهای زیادی برای یادگیری دارد.»

سرمربی رئال در عین حال توانایی‌های فنی این بازیکن را ستود و گفت: «او در نبردهای یک به یک، ارسال‌ها و شوتزنی پتانسیل فوق‌العاده‌ای دارد.» مورینیو همچنین تأکید کرد دیومانده می‌تواند در پست وینتربیسوس جونپور یاد در سمت راست بازی کند و گزینه‌های بیشتری در اختیار تیم قرار دهد.

رئال با گل در نیمه نخست کار را تمام کرد و در ادامه، با وجود افت بدنی و ذهنی، در نهایت به پیروزی پرگل رسید.

واکنش تند فوق‌ستاره پرتغالی درباره توهین به روبن نوس و دیوگو ژوتا

رونالدو: حرمت‌شکنان را به ورزشگاه راه ندهید

واکنش روبن نوس به تحریک هواداران العنابن بافریاد زدن نام ژوتا

گزارش یک

فرخ‌حسابی

خبرنگار

گاهی یک شعار از روی سکوها فراتر از یک ک‌ری خوانی فوتبال‌ی می‌رود؛ آنجا که نام یک انسان درگذشته به ابزار تمسخر تبدیل می‌شود. اتفاقی که در دیدار التعاون و الهلال رخ داد، دقیقاً از همین جنس بود؛ جایی که روبن نوس با شنیدن شعار «ژوتا، ژوتا، ژوتا» از سوی بخشی از هواداران میزبان، واکنشی تلخ و معنادار نشان داد و کریستیانو رونالدو را نیز به موضع‌گیری تند واداشت.

نوس برای زدن یک ضربه ایستگاهی نزدیک سکوهای هواداران التعاون ایستاده بود که شعارهای مربوط به دیوگو ژوتا شنیده شد. تصاویری که از این اتفاق منتشر شده، واکنش هافبک الهلال را نشان می‌دهد؛ او ابتدا با حالتی طعنه‌آمیز برای هواداران دست زد و سپس به آسمان و چشم‌های خود اشاره کرد؛ گویی می‌خواست به آنها بگوید آنچه می‌گویند را می‌شنود و می‌بیند.

نوس پس از مسابقه نیز در واکنش به این اتفاق گفت: «فقط امیدوارم بعداً برای دعا کردن نروند.» جمله‌ای کوتاه که نشان می‌داد شعارها برای او چیزی فراتر از یک ک‌ری فوتبالی بوده است.

رونالدو وارد می‌شود

کریستیانو رونالدو نمی‌توانست نسبت به این اتفاق بی‌تفاوت بماند. او به نام یک انسان درگذشته به ابزار تمسخر تبدیل می‌شود. اتفاقی که در دیدار التعاون و الهلال رخ داد، دقیقاً از همین جنس بود؛ جایی که روبن نوس با شنیدن شعار «ژوتا، ژوتا، ژوتا» از سوی بخشی از هواداران میزبان، واکنشی تلخ و معنادار نشان داد و کریستیانو رونالدو را نیز به موضع‌گیری تند واداشت.

ستاره النصر در اینستاگرام نوشت: «لیگ» باید اقدام کند و چنین رفتارهایی را مجازات کند. این دیگر فوتبال نیست و باید حد و مرزی وجود داشته باشد. افرادی که چنین رفتاری دارند، نباید دیگر اجازه ورود به ورزشگاه را داشته باشند.»

پیامی که در واقع درخواست برای شدیدترین مجازات ممکن بود؛ محرومیتی مادام‌العمر برای هوادارانی که از مرز ک‌ری خوانی عبور کرده‌اند.

رفیق صمیمی

برای درک واکنش نوس، باید رابطه او با ژوتا را شناخت. آنها فقط همبازی نبودند؛ دوستی‌شان از سال‌های جوانی آغاز شد. هر دو در تیم‌های پایه پرتغال و سپس پورتو کنار هم بازی کردند و در سال ۲۰۱۷ به وولورهمپتون رفتند.

سه فصل حضور مشترک در وولوز، این اتفاق گرفت: «فقط امیدوارم بعداً برای دعا کردن نروند.» جمله‌ای کوتاه که نشان می‌داد شعارها برای او چیزی فراتر از یک ک‌ری فوتبالی بوده است.

ریاکی‌نا، فاتح نیویورک و شماره یک جدید تنیس زنان

پایان رؤیای هت‌تریک سابال‌نکا

گ‌رنداسلم

النا ریاکی‌نا با نمایشی قدرتمند و خونسردانه، آ‌رینا سابال‌نکا، قهرمان دو دوره متوالی اوپن آمریکا را شکست داد و برای سومین بار در دوران حرفه‌ای خود فاتح یک گ‌رنداسلم شد. تنیسور قزاقستانی در فینال رقابت‌های اوپن آمریکا با نتیجه ۴-۰، ۷-۵ و ۲-۶ برابر سابال‌نکا به پیروزی رسید و علاوه بر فتح نیویورک، برای نخستین بار در دوران حرفه‌ای خود به رتبه نخست رده‌بندی جهان صعود کرد.

این پیروزی پایان یک رکورد درخشان برای سابال‌نکا نیز بود. ریاکی‌نا با متوقف کردن قهرمان دو دوره اخیر، به روند ۲۰ پیروزی متوالی او در فلاشینگ مدوز پایان داد و اجازه نداد سابال‌نکا به جمع ستاره‌هایی مانند سرنا ویلیامز و کریس اورت پیوندد؛ بازیکنانی که موفق شده‌اند سه دوره متوالی قهرمان اوپن آمریکا شوند. ریاکی‌نا پیش از آغاز مسابقات با نگرانی‌هایی درباره مصدومیت مچ پا روبه‌رو بود، اما این مشکل مانع درخشش او نشد. این بازیکن ۲۷ ساله پس از قهرمانی در اوپن استرالیا در ابتدای سال و قهرمانی ویمبلدون در سال ۲۰۲۲، حالا سومین جام بزرگ دوران حرفه‌ای خود را نیز به ویت‌رین افتخاراتش اضافه کرده است. او پس از مسابقه گفت که پیش

متنوع، از جمله یک دراپ‌شات زیبا و یک‌ه‌ند کراس‌کورت تماشایی، بازی را به ست تعیین کننده بکشانند.

در ست سوم اما ریاکی‌نا بار دیگر برتری خود را نشان داد. او با تکیه بر سرویس‌ها و ضربات دقیق، ۵-۲ پیش افتاد و در نهایت با حفظ تمرکز، مسابقه را به سود خود تمام کرد. این پیروزی همچنین به معنای پایان سال ۲۰۲۶ بدون کسب گ‌رنداسلم برای سابال‌نکا بود؛ بازیکنی که در فینال اوپن استرالیا نیز مقابل ریاکی‌نا شکست خورده بود.

ریاکی‌نا پس از قهرمانی، جام خود را از ماریا شارباپووا، قهرمان پنج دوره گ‌رنداسلم، دریافت کرد و حالا با ترکیبی از دو گ‌رنداسلم فصل و صدرنشینی جهان، یکی از مهم‌ترین فصل‌های دوران حرفه‌ای خود را پشت سر گذاشته است.

توافق نانوشته‌ای که رؤیای مراکش را تهدید می‌کند

باز هم پای اینفانتینو در میان است

سوژه

رقابت برای میزبانی فینال جام جهانی ۲۰۳۰ هنوز به مرحله تصمیم رسمی نرسیده،

می‌کردند.

مرگ ناگهانی ژوتا در ژوئیه ۲۰۲۵، در ۲۸ سالگی، پایان این دوستی نبود؛ خاطره همبازی نوس در تیم ملی پرتغال بوده و سال‌ها در کنار ژوتا در تیم ملی بازی کرده است. از همین رو، وقتی تصاویری این اتفاق در شبکه‌های اجتماعی منتشر شد، رونالدو نیز واکنش نشان داد.

ستاره النصر در اینستاگرام نوشت:

«لیگ» باید اقدام کند و چنین رفتارهایی را مجازات کند. این دیگر فوتبال نیست و باید حد و مرزی وجود داشته باشد. افرادی که چنین رفتاری دارند، نباید دیگر اجازه ورود به ورزشگاه را داشته باشند.»

پیامی که در واقع درخواست برای شدیدترین مجازات ممکن بود؛ محرومیتی مادام‌العمر برای هوادارانی که از مرز ک‌ری خوانی عبور کرده‌اند.

سه فصل حضور مشترک در وولوز، این اتفاق گرفت: «فقط امیدوارم بعداً برای دعا کردن نروند.» جمله‌ای کوتاه که نشان می‌داد شعارها برای او چیزی فراتر از یک ک‌ری فوتبالی بوده است.

میراثی روی دوش نوس

بعد از مرگ ژوتا، پیراهن شماره ۲۱ تیم ملی پرتغال به نوس رسید. انتخابی که معنایی ویژه داشت؛ شماره‌ای که حالا برای نوس فقط یک عدد روی پیراهن نیست، بلکه یادآور دوست و همبازی از دست‌رفته‌اش است. به همین دلیل، اتفاق ورزشگاه التعاون را نمی‌توان صرفاً در چهارچوب ک‌ری خوانی معمول فوتبال قرار داد. مرز میان رقابت و بی‌احترامی، جایی است که فوتبال باید متوقف شود.

الهلال در این مسابقه با نتیجه ۶ بر صفر به پیروزی رسید و با ۱۸ امتیاز از هفت بازی صدرنشین لیگ عربستان است. اما نتیجه پرگل این مسابقه خیلی زود تحت‌الشعاع اتفاقی قرار گرفت که یک سؤال مهم‌تر را مطرح کرد: آیا برای ک‌ری خوانی در فوتبال، هنوز مرزی به نام احترام وجود دارد؟

رونالدو پاسخ خود را روشن داده است: اگر کسی از این مرز عبور کند، نباید دوباره پایش به ورزشگاه برسد.

کریستیانو رونالدو نمی‌توانست نسبت به این اتفاق بی‌تفاوت بماند.

کریستیانو

رونالدو

نمی‌توانست

نسبت به این

اتفاق بی‌تفاوت

بماند.

همبازی نوس

در تیم ملی

پرتغال بوده

و سال‌ها در

کنار ژوتا در تیم

ملی بازی کرده

است. از همین

رو، وقتی تصاویر

این اتفاق در

شبکه‌های

اجتماعی

منتشرشد،

رونالدو نیز

واکنش نشان

داد

۱۳ توپ از دست رفته و تعویض در نیمه اول

مودریچ، بدترین بازیکن میلان

نکته روز

لوکا مودریچ یکی از ضعیف‌ترین شب‌های خود از زمان پیوستن به میلان را مقابل لاتزیو پشت سر گذاشت؛ نمایشی که باعث شد روبن آموری‌م، سرمربی جدید روسونری، او را در بین دو نیمه از زمین خارج کند.

میلان در نیمه نخست دیدار برابر لاتزیو عملکردی دور از انتظار داشت و با دو گل از حریف عقب افتاد. کانچلی‌ری و نوسل گل‌های تیم تحت هدایت جنارو گتوزو را به ثمر رساندند و در این میان، مودریچ نیز نتوانست کیفیت همیشگی خود را نشان دهد.

آمار هافبک ۴۱ ساله بیش از هر چیز دیگری جلب توجه کرد. مودریچ در ۴۵ دقیقه نخست ۱۳ بار توپ را از دست داد؛ آماري که برای بازیکنی با سابقه و کیفیت او غیرمعمول است. حتی در یکی از صحنه‌ها، پاس رو به عقب اشتباه او توپ را در اختیار فرانتزی قرار داد و مهاجم لاتزیو تا آستانه گل سوم پیش رفت. این مسابقه همچنین نشان داد که مودریچ هنوز با سیستم تاکتیکی آموری‌م کاملاً هماهنگ نشده است. سرمربی پرتغالی میلان با آرایش ۲-۴-۲-۱ و استفاده از دو هافبک مرکزی، نقش متفاوتی نسبت به فصل گذشته برای این بازیکن در نظر گرفته است. مودریچ در سیستم آلگری بیشتر به‌عنوان بازیساز مقابل خط دفاع و در کنار دو هافبک میانی بازی می‌کرد و بازیکنانی مانند فوفانا و رابیو فضای بیشتری برای کنترل جریان بازی در اختیار او قرار می‌دادند.

آموری‌م در پایان نیمه نخست دست به سه تعویض زد و کریستین پولیشیچ، یونس موسی و دیگو موری‌را را به زمین فرستاد. مودریچ، لوفتوس‌جیک و استوپینیان سه بازیکنی بودند که جای خود را به آنها دادند.

آموری‌م پس از مسابقه درباره تصمیم خود گفت

جام جهانی آینده تأثیر بگذارد. از سوی دیگر، روابط رئال مادرید و اینفانتینو در مقاطعی پرتنش بوده‌و اختلاف‌نظرهایی میان دوطرف شکل گرفته‌است. بااین حال، اطلاعات فعلی نشان نمی‌دهد این اختلاف باعث کنار رفتن برنابئو از پست موقعیت فعلی شده باشد.

مراکش نمی‌خواهد فقط میزبان باشد

مراکش طی سال‌های اخیر با سرعت قابل توجهی جایگاه خود را در فوتبال جهان ارتقا داده‌است. توسعه ورزشگاه‌ها، زیرساخت‌های حمل‌ونقل و امکانات گردشگری، در کنار عملکرد موفق تیم ملی این کشور، اعتمادبه‌نفس رباط را افزایش داده‌است. به همین دلیل، مراکش قصد ندارد در پروژه ۲۰۳۰ صرفاً نقش یک شریک میزبانی را ایفا کند. میزبانی فینال برای این کشور از اهمیت نمادین و سیاسی بالایی برخوردار است و می‌تواند جایگاه مراکش را در فوتبال جهان بیش از گذشته تثبیت کند.

هنوز هیچ چیز قطعی نیست

با وجود همه این گمانه‌زنی‌ها، فینال جام جهانی ۲۰۳۰ هنوز به برنابئو واگذار نشده است. فیفا در ماه‌های آینده باید روند بررسی ورزشگاه‌ها و شهرهای میزبان را آغاز کند؛ از بررسی اسناد و زیرساخت‌ها گرفته تا بازدیدهای میدانی و ارزیابی شرایط ورزشگاه‌ها. در واقع، آنچه اکنون میان اسپانیا و مراکش جریان دارد، بیش از آنکه رقابتی رسمی و نهایی باشد، جنگی رسانه‌ای، سیاسی و البته ورزشی برای افزایش نفوذ است. تصمیم نهایی زمانی اتخاذ خواهد شد که فیفا تمام گزینه‌ها را بررسی کند.

با این حال، در شرایط فعلی تصویر روشن است؛ سانتیاگو برنابئو همچنان در صدر گزینه‌های فینال قرار دارد، کازابلانکا و بارسالونا شانس بالایی برای میزبانی نیمه‌نهایی‌ها دارند و مراکش باید برای تغییر این معادله، مسیر دشواری را طی کند.

پورعلی تخریبچی کافی نیست یا...

چرا پرسپولیس دوئل‌های میانه میدان را می‌بازد؟

تجدید مدیریت از خریدهای جدید

مدیرعامل باشگاه پرسپولیس در تازه‌ترین مصاحبه خود در دفاع از خریدهای جدیدش گفت: «در نقل‌وانتقالات خیلی‌ها می‌گفتند چرا پرسپولیس پنج، شش بازیکن از گل گهر گرفته است. الان همین بازیکنان بیشترین تأثیر را دارند. شهرآبادی و پورعلی و همین‌طور مجید عیدی که به نظرم خوش است به تیم ملی دعوت شود. مهدی تیکدری هم به‌راحتی می‌تواند در سه پست برای ما بازی کند. زمان نشان داد که تصمیمات احساسی نبوده و کارشناسی بوده و الان دارند خودشان را نشان می‌دهند.»

حدادی درباره جذب مهدی زارع نیز گفت: «سال گذشته به دنبال مهدی زارع بودیم که نتوانستیم او را جذب کنیم.

امسال با کمک هیأت‌مدیره و مدیرعامل، به‌خصوص بانک شهر، توانستیم او را جذب کنیم که به نظرم یکی از بهترین مدافعان حال حاضر لیگ ماست.»

هاشمیان تمام مطالباتش را گرفته

مدیرعامل باشگاه پرسپولیس اعلام کرد وحید هاشمیان تمام مطالباتش از این باشگاه را دریافت کرده است.

مدیرعامل پرسپولیس درباره صحبت‌های وحید هاشمیان و انتقاد او از تقدیر باشگاه از اوسمار گفت: «مگر از آقای اوسمار تقدیر شد؟ من یادم نیست تقدیر کرده باشیم. وحید هاشمیان تمام مطالبات خود را دریافت کرده است. آقای هاشمیان زحمت کشید، اما نتیجه‌ای که مورد نظر هوادار و مدیریت بود کسب نشد. پارسال همین موقع نیمه یا دهم بودیم و بعد از پرسپولیس هم آقای هاشمیان سرمربیگری نکرد قبل از پرسپولیس هم جایی سرمربیگری نکرده است و این فرصتی بود که باشگاه پرسپولیس به او داد و همین فرصت را اکنون به آقای تارتار داد. پارسال در تلویزیون از ایشان دلجویی کردم و امیدوارم هرجا هستند موفق باشند.» از طرفی بعضی از برنامه‌های صدا و سیما در یک سال ۳ بار هاشمیان را دعوت کرده است، شاید میهمان بهتری نمی‌توانند پیدا کنند آن هم در نوار پیروزی‌های پرسپولیس.»

سالاری زیر فشار استعفا کرد

چندی قبل رحمان سالاری عضو هیأت رئیسه فدراسیون فوتبال به عنوان مشاور مدیرعامل باشگاه پرسپولیس منصوب شد. این اتفاق البته مورد نقد رسانه‌ها قرار گرفت هر چند مدیران باشگاه‌های گل گهر، تراکتور و استقلال هم در هیأت رئیسه فدراسیون فوتبال نماینده دارند. حالا اما خبر رسیده سالاری تحت فشار از سمتش در باشگاه پرسپولیس استعفا کرده است. خبری که پیمان حدادی هم آن را تأیید کرده است: «در مورد بحث استعفا، ایشان با من تماس گرفتند و خواهان استعفا شدند اما هنوز نامه کتبی به دست من نرسیده و فعلاً به همکاری ادامه می‌دهیم.»

تقدیر پرسپولیس ار فدراسیون کشتی

باشگاه پرسپولیس همکاری نزدیکی با فدراسیون کشتی دارد که البته این همکاری مرهون ارتباط بسیار خوب احمدی، مدیرعامل شهر با علیرضا دبیر، رئیس فدراسیون کشتی است.

پیمان حدادی، مدیرعامل باشگاه پرسپولیس با اشاره به این همکاری اعلام کرد: «من باید از دبیر بابت فراهم کردن امکاناتی که در سطح خاورمیانه کم‌نظیر است، تشکر کنم. ما تفاهمنامه‌ای امضا کردیم تا تیم‌های بزرگسالان و بانوان‌مان از این ظرفیت‌ها برای فیزیوتراپی، ریکاوری و بدنسازی استفاده کنند تا کیفیت خدمات‌دهی به بازیکنان ارتقا یابد.»

تشکیل تیم دوم نونهالان

نخستین دوره استعدادیابی مرکز توسعه باشگاه پرسپولیس برگزار شد و مسئولان این باشگاه در نظر دارند دامنه شناسایی استعدادها را در رده‌های سنی پایین‌تر نیز گسترش دهند. در همین راستا، ایجاد تیم دوم نونهالان یکی از برنامه‌های جدید پرسپولیس است تا تعداد بیشتری از بازیکنان مستعد در چرخه آموزش و پرورش باشگاه قرار بگیرند.

پرسپولیس همچنین به دنبال ایجاد رقابت برای بازیکنان ۱۱ و ۱۲ ساله است و در صورت موافقت هیأت فوتبال استان تهران، زمینه برگزاری مسابقات ویژه این رده‌های سنی را پیگیری خواهد کرد.

هدف اصلی این پروژه، رساندن محصولات آکادمی به تیم بزرگسالان و کاهش وابستگی پرسپولیس به جذب بازیکنان خارجی در سال‌های آینده است. در کنار این موضوع، باشگاه به دنبال ایجاد مسیر حضور استعدادهای خود در فوتبال اروپا نیز هست.

بر اساس برنامه‌ریزی انجام‌شده، مذاکراتی با یکی از مدیران سازمان لیگ پرتغال صورت گرفته تا سال آینده چند بازیکن پرسپولیس با هزینه باشگاه راهی پرتغال شوند و تجربه حضور در فوتبال این کشور را به دست آورند.

گزارش یک

محمد قراکزیلو

خبرنگار

اینکه مربیان، بازیکنان مورد علاقه و سابق خود را در تیم‌های جدیدشان هم فیکس بازی دهند اصلاً عجیب نیست چرا که آن بازیکن دقیقاً می‌داند مربیان‌ش از او چه می‌خواهند و مربی نیز با همان کارایی به نتیجه دلخواه خود می‌رسد.

این موضوعی است که در مورد مهدی تارتار و پویا پورعلی در پرسپولیس مصداق دارد. پورعلی یکی از بازیکنی

است که همراه تارتار و کادرش از گل‌گهر به پرسپولیس آمد و در ترکیب اصلی بازی کرد. در واقع این بازیکن ۳۰ ساله که در ملوان هم زیر نظر تارتار کار کرده بود به عنوان تنها هافبک دفاعی تخصصی به ترکیب پرسپولیس اضافه شد و خیلی زود هم به جایگاه محکمی در ترکیب اصلی دست یافت.

این هافبک مازندرانی جزو معدود بازیکنان پرسپولیس است که در شش هفته نخست رقابت‌های لیگ برتر بازیکن فیکس بوده و البته تعویض هم نشده است.

پيام نیازمند، محمدحسین کنعانی زادگان و محمدمهدی زارع به همراه پویا پورعلی تنها بازیکنانی هستند که در شش هفته ابتدایی فصل

جدید بازیکن فیکس تارتار بوده و در جریان مسابقات هم تعویض نشده‌اند. البته که اگر مجید عیدی هم در دقایق آخر بازی با ذوب‌آهن تعویض نمی‌شد می‌توانست به جمع معتمدین تارتار اضافه شود اما حالا یک کانال مرکزی در زمین درست شده که اگر غلبیور را هم با اغماض خود دست نمی‌زند که البته طبیعی و معقول هم هست.

اما پورعلی در حالی بازیکن فیکس پرسپولیس شده و تعویض هم نمی‌شود که مزد جسارت و شجاعت خود در زمین مسابقه را می‌گیرد

آماده‌ها به ترکیب اصلی می‌روند، نه بازیکنانی که هیاهو می‌کنند

حلالی: تارتار باید احساسات را کنار بگذارد

اسماعیل حلالی، هافبک سابق پرسپولیس

در خصوص عملکرد خط میانی تیم به «ایران ورزشی» گفت: «نمی‌توان با برگزاری هفته‌ها در خصوص مشکلات خط هافبک یا مشکلات سایر خطوط صحبت کرد و باید حداقل ۱۵بازی برگزار شود و پس از آن به ضعف‌ها کارشناسان فوتبال این عملکرد خوبی برای شاگردان مهدی تارتار محسوب می‌شود. در این بین خط هافبک پرسپولیس نسبت به سایر خطوط عملکرد متفاوتی داشت و عملکرد بازیکنان در این پست مورد نقد قرار گرفت. این در حالی است که سرخپوشان در دو بازی آخر خود مقابل استقلال و ذوب‌آهن در دوئل‌های مرکز زمین بازنده بودند و همین موضوع باعث شد تا سرخپوشان مقابل تراکتور بازنده باشد و حال باید کادرفنی پرسپولیس باید نگاه دقیق‌تری به خط هافبک تیم داشته باشد.

دلیل اصرار پرسپولیس به برگزاری جام حذفی و لغو نشدن بازی‌ها

این اسکواد برای لیگ برتر زیادی است!

باشگاه پرسپولیس در نقل و انتقالات تابستانی شرایط نسبتاً خوبی را پشت سر گذاشت و با اینکه تعدادی زیادی از بازیکن از این تیم جدا شدند تعداد قابل توجهی بازیکن جذب کرد تا جایی که مجبور شد دو سه بازیکن جوان‌تر را قرضی به تیم‌های دیگر بفرستد.

اسکواد این فصل پرسپولیس در حالی بسته شد که رقبای شرایط چندان جالبی در نقل و انتقالات نداشتند. باشگاه استقلال که با پنجره بسته مواجه بود و نتوانست بازیکنی به خدمت بگیرد، سپاهان

با در نظر گرفتن مسأله پوست‌اندازی و جوانگرایی که البته فعلاً گام اولش برداشته شده تیم جذابی را تشکیل داد. نکته جالب اما اینجاست که پرسپولیس به‌خاطر برخورداری از این اسکواد قدرتمند از برگزاری هر جام و مسابقه‌ای استقبال می‌کند و برعکس رقبا دوست ندارد هیچ مسابقه‌ای لغو شود. نمونه‌اش همین بازی اخیر مقابل خیریه لغو شد اما این تصمیم با اعتراض همه‌جانبه و سفت‌وسخت باشگاه و کادرفنی پرسپولیس مواجه شد، چراکه سرخ‌ها با وجود حضور سه بازیکن در اردوی امید و یکی دو بازیکن مصدوم، آن‌قدر بازیکن خوب دارند که تصور کنند می‌شود خیبر را در خرم‌آباد شکست داد و به صدر جدول لیگ برتر رسید.

همین مسأله به‌نوعی در مورد جام حذفی هم مصداق دارد. باشگاه بازیکن در اردوی امید و یکی دو بازیکن قرص برگزاری جام حذفی است و در این باره مکانیاتی هم با سازمان لیگ دفاعی چپ و هافبک میانی دیگری به خدمت بگیرد اندازه یک تیم کامل فوتبال بار جمع کرد و شکل و شمایل تازهای یافت که این تغییرات

بخش: باشگاه پرسپولیس

پورعلی در حالی بازیکن فیکس پرسپولیس شده و تعویض هم نمی‌شود که مزد جسارت و شجاعت خود در زمین مسابقه را می‌گیرد وگرنه شاید از نظر فن فوتبال در حد یک ستاره در پست خودش نباشد

آیتم ناامیدکننده در آمارهای پرسپولیس

پرسپولیس این فصل در شش هفته‌ای که به میدان رفته غیر از بازی با تراکتور در ۵دیدار دیگر کیفیت قابل قبولی در مسابقاتش ارائه کرده که این‌را می‌توان در شاخصه‌های آماری هم به وضوح رؤیت کرد. با وجود این در آمارهای پرسپولیس بعد از هر مسابقه یک آیتم، نتایجی ناامیدکننده داشته است.

این آیتسم مربوط به دوئل‌های میانه میدان است. پرسپولیس در سه بازی در این آیتم بازنده بوده و سه بار هم برنده بوده که یک برتری‌اش هم بسیار خفیف رقم خورده است.

پرسپولیس ۵۵ درصد - شمس آذر ۴۵ درصد
پرسپولیس ۵۳٫۸ درصد - استقلال خوزستان ۴۶٫۱ درصد
پرسپولیس ۴۶٫۱ درصد - تراکتور ۵۳٫۹ درصد
پرسپولیس ۵۱٫۲ درصد - ملوان ۴۸٫۸ درصد
پرسپولیس ۴۹٫۸ درصد - استقلال ۵۰٫۱ درصد
پرسپولیس ۴۷٫۳ درصد - ذوب آهن ۵۲٫۷ درصد

او مارکو باکیچ را کاملاً نیمکت‌نشین کرده، لطفی‌فر خیلی کم به میدان رفته و عنایت‌زاده هم مجبور به ترک تیم و حضور قرضی در تیم دیگری شده پس باید نسبت به آنها عملکرد بهتر و برتری ارائه کند.

پرسپولیس در دو بازی آخر خود مقابل استقلال و ذوب‌آهن دوئل‌های مرکز زمین را با اختلاف نزدیکی باخت. اتفاقی که در بازی با تراکتور با اختلاف بیشتری رخ داد. در عین حال پرسپولیس مقابل ملوان هم از حیث در اختیار گرفتن مرکز زمین و تسلط بر حریف مشکلاتی اساسی داشت. نکته‌ای که می‌تواند به تجدید نظر مهدی تارتار و کادرفنی پرسپولیس در عملکرد بازیکنان خط میانی‌اش منجر شود چرا که اگر او برتری میانه میدان، مالکیت توپ بالاتر و موقعیت‌های بیشتری می‌خواهد باید در نبردهای میانه میدان به کیفیت بالاتری دست یابد که این نیازمند تغییر شرح وظایف پورعلی با استفاده از یک مکمل کنار او دارد.

هافبک تیم جنین نظری دارد: «عملکرد خط هافبک تیم هم خوب بود و دلیل آن گل‌های زیاد است که پرسپولیس تا به اینجا به ثمر رسانده است. یکی از بازیکنان خوب پرسپولیس در خط هافبک محمد خداینده‌لو است و او در زمان حضور کارنال در پرسپولیس در پست هافبک راست بازی می‌کرد اما با حضور تارتار به پست تخصصی خودش بازگشت و این باعث شد تا خداینده‌لو عملکرد خوبی داشته باشد. اینها مواردی است که باید سرمربی تیم در نظر بگیرد تا تیم بتواند به نتیجه برسد.»

در نامه حدادی به تاج مطرح شد

بر خورد با باشگاه‌هایی که به تیم امید بازیکن ندادند

هستیم. حدادی همچنین گفت: باشگاه پرسپولیس در بیانیه‌اش چند سؤال داشت که چرا در این شش هفته بازی‌های ما تا الان در روز جمعه نبوده است، اما حریفان ما یکی دو تا از بازی‌های خود را روز جمعه برگزار کرده‌اند. پرسپولیس با سایر تیم‌ها چه فرقی دارد؟ تیمی که بیشترین هوادار را دارد دواوسیما و سازمان لیگ باید از بازی‌هایش استقبال کنند. به هر حال تیم خیبر و مردم خوب لرستان واقعاً بی‌نظیر هستند، اما شواهدی در سازمان لیگ وجود دارد که برخی از دوستان نگاه ویژه‌ای به استان خودشان دارند.

وی به موضوع مهمی نیز اشاره کرد: به نظرم این اتفاق را طوری رقم زدند تا انوار پیروزی‌های پرسپولیس قطع شود و این موضوع را صراحتاً عرض می‌کنم. ما در هر شرایطی آمادگی برگزاری بازی‌ها را داریم و رسماً از طریق رسانه اعلام کردیم. به هر حال با این تصمیمی که گرفتند، حق باشگاه پرسپولیس در اینجا پایمال شد. اگر بازی تیم خیبر به‌خاطر داشتن یک بازیکن لغو شد، چرا بازی گل‌گهر که بازی آسیایی هم دارد، برگزار شد؟

لغو بازی با خیبر و بهم ریختن

برنامه‌های کادرفنی پرسپولیس برای این باشگاه سنگین تمام شده و مدیران باشگاه در این زمینه کوتاه نمی‌آیند. بعد از مصاحبه‌ها و بیانیه مفصل باشگاه پرسپولیس، سازمان لیگ طی بیانیه‌ای، جواب پرسپولیس را داد اما این پاسخ مدیران سرخ را قانع نکرده است و حالا حدادی مدیرعامل پرسپولیس خبر از ارسال یک نامه جالب توجه به رئیس فدراسیون فوتبال کرده است.

پیمان حدادی در تازه‌ترین مصاحبه خود گفته است: ما در روزهایی بازیکنان خود را به تیم ملی امید دادیم برای این موضوع نداشتیم. البته یک نامه را سازمان لیگ زده بود و اشاره به ماده ۲۸ این‌نامه انضباطی داشت که تیم‌هایی که بازیکن به تیم ملی امید ندهند با آنها برخورد می‌شود. ما الان منتظر هستیم تا ببینیم با تیم‌هایی که بازیکن به تیم ملی امید ندادند برخوردی صورت می‌گیرد یا نه! اگر این برخورد انجام نشود وجهه کمیته انضباطی دیگر خیلی مثل قبل نخواهد بود. همین امروز به آقای تاج نامه نوشتیم و منتظر برخورد با تیم‌ها

مسائلی با بیشترین نبرد استقلال در لیگ نخبگان آسیا باقی مانده است؛ ازجمله، آزادی که این بار در صحنه و مقابل سرگزار خواهد شد. مرور تقابل‌های قبلی دو تیم نشان می‌دهد استقلال برابر این نماینده قدر کارنامه چندان امیدوارکننده‌ای ندارد و همین مسأله می‌تواند اهمیت این مسابقه را بیشتر کند.

استقلال و السد در سال‌های اخیر چهار بار مقابل یکدیگر روبرو گرفته‌اند که حاصل آن برای آبی‌پوشان یک پیروزی، یک تساوی و دو شکست بوده است. در شهریور ۱۳۹۵ استقلال در تهران مقابل السد به تساوی بدون گل رسید، اما در ضربات پنالتی موفق شد با نتیجه ۴ بر ۳ از السد حریف قطری عبور کند. به این ترتیب تنها در استقلال در این چهار تقابل به همان مسابقه

ایران ورزشی

● صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
● مجری: مؤسسه فرهنگی و مطبوعاتی ایران
● رئیس هیات مدیره: صادق حسین جباری انصاری
● مدیرعامل و مدیر مسئول: علی متقیان
● سردبیر ارشد مؤسسه: هادی خسرو شاهین
● سردبیر ایران ورزشی: علی جوادی
● تلفن: ۰۲۱-۸۸۵۵۴۱۳۳ • فکس: ۸۴۷۱۱۷۳
● چاپ: چاپخانه مؤسسه جام جم
● سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ - ۸۸۵۵۱۳۵۰ - ۸۸۷۴۶۵۸۳
● امور مشترکین: ۸۸۷۴۶۸۸۰۰ - ۸۸۵۲۱۹۵۴
● نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
● صندوق پستی: ۵۳۳۸۸-۱۵۸۷۵

نگاهی به پشت‌پرده نبود مستندهای حرفه‌ای در ایران

فوتبال بی‌روایت

گزارش ویژه

محمد رضا رحیم‌پور

خبرنگار

منچسترسیتی، تاتنام و آرسنال و همچنین در تیم‌های ملی مانند برزیل به کار گرفته شده، تنها حاصل حضور چند دوربین پشت درهای رختکن نیست؛ بلکه نمونه‌ای از همگرایی صنعت رسانه، فناوری پخش و مدیریت حرفه‌ای باشگاه‌داری است. در این مدل، فوتبال فقط یک مسابقه ۹۰ دقیقه‌ای نیست؛ یک محصول رسانه‌ای است که تمام زوایای زندگی حرفه‌ای، انسانی و حتی تجاری آن قابلیت تبدیل شدن به محتوا دارد.

در مقابل، وقتی به تولیدات مستند فوتبالی در ایران نگاه می‌کنیم، با خلایمی بزرگ روبه‌رو می‌شویم. با وجود جامعه‌ای که فوتبال یکی از پرشورترین علایق آن است، باشگاه‌هایی با تاریخچه‌ای پرخادشه مانند پرسپولیس و استقلال و بازیکنانی با داستان‌های زندگی قابل روایت، عملاً هیچ مستند حرفه‌ای، مستمر و باکیفیتی که بتواند در سطح بین‌المللی رقابت کند، تولید نشده است. آنچه وجود دارد، غالباً گزارش‌های خبری کوتاه، مستندهای پراکنده و کم‌بودجه یا محتوای غیررسمی تولیدشده توسط هواداران در شبکه‌های اجتماعی است. گویی فوتبال ایران با تمام حاشیه‌ها، ستاره‌ها، شکست‌ها، پیروزی‌ها و داستان‌های انسانی‌اش، هنوز نتوانسته از خود یک روایت تصویری بلندمدت و حرفه‌ای بسازد. شاید اولین پاسخی که به ذهن برسد، کمبود بودجه باشد؛ اما ماجرا کمی پیچیده‌تر از این حرف‌هاست.

فوتبال ایران گردش مالی قابل‌توجهی دارد و باشگاه‌ها برای قرارداد بازیکنان و مربیان هزینه‌های سنگینی می‌کنند، اما سهم تولید محتوای حرفه‌ای و مستند از این منابع بسیار ناچیز است. مسأله این نیست که پول در فوتبال ایران وجود ندارد؛ مسأله این است که پول فوتبال ایران کمتر به سمت ساختن ارزش رسانه‌ای و بلندمدت برای این صنعت هدایت می‌شود. مشکل فقط اجازه ورود به رختکن نیست. حتی اگر امروز تصمیم بگیریم یک مستند جدی درباره تاریخ فوتبال ایران بسازیم، خیلی زود به یک مانع بزرگ دیگر می‌رسیم: آرشیو.

خستین و شاید مهم‌ترین تفاوت میان صنعت فوتبال ایران و اروپا در ساختار مالکیت باشگاه‌هاست. باشگاه‌های موضوع مستندهایی مانند «آل‌اور ناتینگ» عمدتاً در مالکیت خصوصی سرمایه‌گذاران بزرگ، صندوق‌های سرمایه‌گذاری دولتی خارجی یا گروه‌های رسانه‌ای هستند. این مالکان

در سال‌های اخیر، سریال‌های مستند ورزشی به یکی از پرمخاطب‌ترین ژانرهای پلتفرم‌های جهانی تبدیل شده‌اند. مجموعه «آل‌اور ناتینگ» (All or Nothing) که توسط آمازون پرایم تولید می‌شود، با دوربین‌های پشت‌صحنه در رختکن باشگاه‌ها، جلسه‌های تاکتیکی مدیران فوتبال، مذاکرات نقل‌وانتقالات و حتی لحظات خصوصی بازیکنان و خانواده‌های آنها، تصویری بی‌واسطه، صمیمی و متفاوت از دنیای فوتبال حرفه‌ای ارائه می‌دهد.

این مدل تولید، که در باشگاه‌هایی مانند

مستند ورزشی، بخش فراموش شده سینمای مستند

ورزشی خواهد بود. ساخت یک مستند ورزشی البته دشواری‌های خاص خودش را دارد. مستندساز باید علاوه بر دانش سینما، شناخت دقیقی از ورزش و جزئیات تخصصی آن داشته باشد. مخاطب امروز همزمان از فیلمساز دو انتظار دارد: استانداردهای حرفه‌ای سینما را رعایت کند و در عین حال از دنیای ورزش نیز شناخت کافی داشته باشد.

از سوی دیگر در ورزش چیزی به نام «برداشت مجده» وجود ندارد. مسابقه یک بار برگزار می‌شود و فیلمساز باید همان لحظه بهترین تصویر و صدا را ثبت کند. محدودیت‌های تصویربرداری در بسیاری از مسابقات و رویدادها نیز کار را دشوارتر می‌کند. اگر قرار است برای مستندسازی ورزشی در

جشنواره‌ها و برنامه‌های فرهنگی جایگاهی در نظر گرفته شود، این نگاه باید از مرحله حمایت و بودجه تا جویایز و توجه رسانه‌ای ادامه پیدا کند. اختصاص یک بخش یا چند سانس نمایش کافی نیست. مستند ورزشی برای رشد به حمایت واقعی نیاز دارد؛ حمایتی که آن را نه یک بخش فرعی، کاهش تولید آثار باکیفیت و در نهایت فاصله گرفتن مخاطب از مستندهای

جعفر صادقی

گازگردان

مستندهای ورزشی

دنیای هیجان‌انگیز فوتبال، سرشار از لحظات ماندگاری است که مستندسازان را به خود جذب کرده. در سال‌های اخیر تولیدات این حوزه گسترش چشمگیری یافته و آثار خلق شده که اتفاقات داخل و خارج زمین را از زوایای تازه روایت می‌کنند.

از کریستیانو رونالدو: ستاره‌ای درخشان» و

وقتی جهان مستطیل سبز به دنیای تصویر پیوند می‌خورد

«لیونل مسی: سرنوشت» گرفته تا سریال‌های محبوبی چون «یکام»، «مارادونا: رؤیای مقدس»، «نیمار: آشوب تمام‌عیار» و مجموعه «همه‌ها هیچ» درباره منچسترسیتی، تاتنام و تیم ملی برزیل.

آثاری مانند «زیدان: پرت‌ره قرن بیست‌ویکم»، «سر الکس فرگوسن: هرگز تسلیم نشو»، «آرسن

محدودیت‌های حقوق پخش و مالکیت تصویر

یکی از پایه‌های اصلی مدل «آل‌اور ناتینگ»، وجود قراردادهای شفاف حقوق تصویر (Imagerights) بین باشگاه، لیگ، اتحادیه بازیکنان و پلتفرم پخش کننده است. در فوتبال اروپا، اتحادیه‌های بازیکنان (Players Unions) و قراردادهای استاندارد لیگ، چهارچوبی روشن برای این تعیین می‌کنند که چه بخشی از تصویر و صدای بازیکن در چه شرایطی و با چه سهمی از درآمد قابل استفاده تجاری است.

در فوتبال ایران، چنین چهارچوب حقوقی به شکل استاندارد و اجرایی وجود ندارد. قراردادهای بازیکنان با باشگاه‌ها اغلب ساده و غیرشفاف است و به‌ندرت به‌طور دقیق حقوق تصویر را بستر تولید محتوای مستند مشخص می‌کند. این خلأ حقوقی باعث می‌شود تهیه‌کنندگان با ریسک حقوقی بالا در صورت تولید محتوا بدون رضایت صریح تمام طرف‌ها مواجه شوند و برعکس، بازیکنان و کادرفنی نیز نسبت به همکاری با چنین پروژه‌هایی محتاط هستند، چون منفعت مالی یا حقوقی روشنی برای آنها تعریف نشده است.

موانع و چالش‌ها

بخش قابل توجهی از جذابیت مستندهایی مانند «آل‌اور ناتینگ» در نمایش لحظات خام و بدون فیلتر عصبانیت مربی و در نیمه‌فصل، تنش میان بازیکنان، انتقاد علنی از تصمیمات داور یا مدیریت باشگاه است و این سطح از صراحت مستزم فرهنگ رسانه‌ای است که افزایش اختلاف‌نظر و انتقاد را بخشی طبیعی از روایت می‌داند.

در ایران، فوتبال به دلیل محبوبیت گسترده، همواره با چالش‌هایی روبه‌رو است. تصمیم‌گیران باشگاه‌ها و نهادهای ورزشی به‌طور معمول از افشای اختلافات داخلی، مسائل مالی حساس پرهیزی می‌کنند، چرا که چنین افشاهایی می‌تواند پیامدهای مدیریتی برای افراد درگیر داشته باشد. علاوه بر این، حضور دوربین در فضاهایی مانند رختکن یا اردوهای تیم ملی، حریم خصوصی خانواده‌های بازیکنان و کنترل روایت رسمی، اغلب با محدودیت‌های اضافی مواجه است. نتیجه این وضعیت، گرایش غالب به تولید محتوای تبلیغاتی و تشریفاتی به‌جای مستندنگاری واقعی و بی‌واسطه است.

فاصله ایران با «All or Nothing» چقدر است؟

در مدل‌هایی مانند آمازون، مستند ورزشی یک پروژه صرفاً فرهنگی نیست؛ یک محصول تجاری است. برای ساخت چنین مجموعه‌هایی میلیون‌ها پوند هزینه می‌شود، چون پلتفرم می‌داند که یک تیم محبوب و یک داستان خوب می‌تواند مخاطب جذب کند و ارزش اقتصادی داشته باشد. متغیلهایی هم سال‌هاست روی روایت‌های انسانی در ورزش سرمایه‌گذاری می‌کند؛ روایت‌هایی که گاهی حتی از خود مسابقه مهم‌تر می‌شوند.

در ایران اما هنوز این نگاه اقتصادی به مستند ورزشی شکل نگرفته است. پلتفرم‌ها بیشتر به سراغ سریال و محتوای سرگرمی می‌روند و مستند ورزشی هنوز نتوانسته جایگاه مشخصی در مدل درآمدی آنها پیدا کند.

سوژه‌ای که هنوز جدی گرفته نمی‌شود

یک مشکل دیگر، نگاه فرهنگی به ورزش است. در حالی که فوتبال برای میلیون‌ها ایرانی بخشی از زندگی روزمره، خاطرات و هویت اجتماعی آنهاست، هنوز بخشی از جامعه مستندسازی آن را سوژه‌ای در حدواندازه موضوعات مهم فرهنگی و اجتماعی نمی‌داند. این در حالی است که فوتبال فقط ۹۰ دقیقه بازی نیست، پشت هر بازیکن، مربی، هوادار و باشگاه داستانی وجود دارد؛ داستان‌هایی که اگر درست روایت شوند، می‌توانند حتی مخاطبی را که

علاقه‌ای به فوتبال ندارد با خود همراه کنند.

مشکل روایت هم داریم حتی در مواردی که امکان تولید وجود داشته، همیشه مسأله فقط امکانات و بودجه نبوده؛ بخشی از مشکل به خود شیوه‌روایت برمی‌گردد. مستندهای ورزشی ایران گاهی به همان فرمول آشنای مصاحبه، تصاویر آرشیوی، گفتار متن و موسیقی حماسی محدود می‌شوند. در چنین شرایطی، مخاطب اطلاعات زیادی فراتر از دانسته‌های قبلی خود دریافت نمی‌کند. در مقابل، مستندهایی مانند «All or Nothing» تلاش می‌کنند شخصیت بسازند، داستان تعریف کنند و مخاطب را وارد تجربه تیم کنند. تفاوت فقط در تعداد دوربین‌ها نیست؛ تفاوت در نگاه به مستند به عنوان یک «داستان» است.

مقایسه با نمونه‌های موفق منطقه‌ای و جهانی

جالب است که برخی کشورهای منطقه، با وجود چالش‌های اقتصادی مشابه نتوانسته‌اند نمونه‌های محدودی از مستندسازی ورزشی حرفه‌ای تولید کنند، معمولاً با مشارکت پلتفرم‌های بین‌المللی یا حمایت مستقیم دولتی از پروژه‌های تصویربرداری. این نشان می‌دهد که راه‌حل صرفاً در منابع مالی نیست، بلکه در وجود اراده نهادهای برای همکاری با تهیه‌کنندگان بین‌المللی یا سرمایه‌گذاری هدفمند در برند ورزشی کشور نیز نهفته است. برزیل که در فصل ۲۰۲۲ جام جهانی موضوع یکی از فصل‌های «آل‌اور ناتینگ» بود، نمونه‌ای است که در آن فدراسیون فوتبال کشور و کنفدراسیون به‌طور فعال با تیم تولید همکاری کردند، چرا که منافع بازاریابی جهانی تیم ملی برزیل برایشان اولویت داشت. چنین رویکردی در فدراسیون فوتبال ایران که اولویت‌های آن اغلب حول مسائل داخلی در مانند نتایج مسابقات و سایر سوژه‌ها هنوز شکل نگرفته است.

نقش شبکه‌های اجتماعی و محتوای غیررسمی

در غیاب تولیدات رسمی، خلأ مستندسازی فوتبالی در ایران تا حدی توسط محتوای غیررسمی در شبکه‌های اجتماعی پر شده است. کانال‌های تلگرامی، صفحات اینستاگرام هواداران و کلیپ‌های کوتاه یوتیوب، اغلب تصاویر پشت‌صحنه، مصاحبه‌های غیررسمی و روایت‌های شخصی از بازیکنان و مربیان را منتشر می‌کنند. هرچند این محتوا گاه صادقانه و جذاب است، اما فاقد استانداردهای روایی، تدوین حرفه‌ای و انسجام مورد نیاز برای یک مجموعه مستند بلندمدت است. علاوه بر این، این محتوا اغلب بدون هماهنگی رسمی با باشگاه یا بازیکن تولید می‌شود و از نظر حقوقی و اخلاقی با استانداردهای تولید حرفه‌ای فاصله دارد.

عامل زبان و بازار جهانی

یک عامل که کمتر مورد توجه است، محدودیت بازار زبانی و جهانی محتوای فارسی‌زبان است. تولیدکنندگان بزرگ جهانی مانند آمازون یا نتفلیکس، پروژه‌های مستند ورزشی را براساس پتانسیل جذب مخاطب جهانی انتخاب می‌کنند. فوتبال ایران، با وجود محبوبیت داخلی بالا، از نظر شناخته‌شدگی بین‌المللی و حضور ستاره‌های جهانی در مقایسه با لیگ‌های اروپایی یا حتی برخی لیگ‌های آسیایی محدودتر است (که به واسطه حضور ستاره‌هایی مانند رونالدو توجه جهانی جلب کرده)، جایگاه کمتری در اولویت‌های تولید محتوای جهانی دارد. این موضوع، انگیزه پلتفرم‌های بزرگ بین‌المللی برای سرمایه‌گذاری در تولید محتوای مستند درباره فوتبال ایران را به شدت کاهش می‌دهد.

نمونه‌های امیدوارکننده کم نیستند

همه چیز هم سیاه نیست. در سال‌های اخیر آثاری ساخته شده‌اند که نشان داده‌اند می‌توان در ایران هم مستند ورزشی جذاب تولید کرد. «جایی برای فرشته‌ها نیست» درباره تیم‌های ایران، نمونه‌ای است که توانسته با شخصیت‌های تیم نزدیک شود و فضای واقعی آنها را به تصویر بکشد. «یک ملت، یک ضربان» هم پروژه‌ای بلندپروازانه درباره تاریخ فوتبال ایران بود که در ۳۵ قسمت برای شبکه مستند تولید شد؛ پروژه‌ای که البته برای تکمیل آرشیوان، ماه‌ها زمان صرف شد. این تجربه‌های نکته مهم را ثابت می‌کنند؛ مشکل، نبود استعداد نیست.

جذب مشترک و تبلیغات باشد. در ایران، چنین پلتفرمی عملاً وجود ندارد. سرویس‌های داخلی نمایش آنلاین، باوجود رشد در سال‌های اخیر از نظر درآمد اشتراک و ظرفیت مالی، فاصله زیادی با غول‌های جهانی دارند. بخشی از این ضعف مالی نیز به عوامل ساختاری بازمی‌گردد: از تحریم‌های نظامنامه علیه ایران و دشواری دریافت پرداخت‌های ارزی گرفته تا محدودیت در جذب سرمایه‌گذاری خارجی. حتی اگر یک پلتفرم داخلی بخواهد چنین پروژه‌ای را تأمین مالی کند، بازگشت سرمایه از طریق تبلیغات یا اشتراک داخلی، به‌دلیل کوچک بودن بازار پرداخت آنلاین و رواج اشتراک‌های اشتراکی و دور زدن پرداخت، بسیار نامطمئن است.

در نتیجه، یک سؤال مهم دیگر مطرح می‌شود: چه کسی حاضر است برای روایت یک فصل کامل از زندگی یک باشگاه ایرانی هزینه کند، وقتی هنوز مدل اقتصادی مشخصی برای بازگشت این سرمایه وجود ندارد؟ از سوی دیگر، تلویزیون که همچنان اصلی‌ترین نهاد پخش محتوای ورزشی در ایران است، فاقد انگیزه‌های تجاری رقابتی برای سرمایه‌گذاری در تولیدات پرهزینه و پریسک است.

بودجه تلویزیون از محل درآمد‌های دولتی و آگهی داخلی تأمین می‌شود، نه از رقابت برای جذب مخاطب جهانی. بنابراین انگیزه چندانی برای ریسک مالی بالا در تولید محتوایی که ممکن است حساسیت‌زا باشد وجود ندارد. و شاید مسأله دقیقاً همینجاست؛ فوتبال ایران از یک‌سو یکی از پرمخاطب‌ترین پدیده‌های اجتماعی کشور است و از سوی دیگر، هنوز نتوانسته سازوکار رسانه‌ای و اقتصادی مناسبی برای تبدیل این محبوبیت به یک محصول حرفه‌ای، ماندگار و قابل فروش پیدا کند.

«آل‌اور ناتینگ» فقط یک مستند درباره فوتبال نیست؛ محصولی است که نشان می‌دهد یک باشگاه چگونه می‌تواند زندگی خودش را به محتوا، محتوا را به مخاطب و مخاطب را به ارزش اقتصادی تبدیل کند. فوتبال ایران اما هنوز پشت درهای بسته مانده است؛ پشت درهای رختکن، جلسه‌های فنی، آرشیهوهای پرانده، تصمیم‌گیری‌های چندلایه و ساختارهای مدیریتی‌ای که هنوز با مفهوم «شفافیت رسانه‌ای» فاصله دارند. شاید مشکل اصلی این نباشد که فوتبال ایران داستانی برای روایت ندارد؛ برعکس، مشکل این است که داستان‌های زیادی دارد، اما هنوز کسی اجازه نداده دوربین آنها را کامل روایت کند.

چه چیزی می‌تواند تغییر کند؟

با وجود همه این موانع، مسیرهایی برای بهبود وضعیت وجود دارد. نخست، سرمایه‌گذاری در ساختار حقوقی شفاف حول تصویربازیکنان و باشگاه‌ها می‌تواند زمینه‌رایی برای مذاکرات آینده با تهیه‌کنندگان رسانه‌ای فراهم کند. دوم، حمایت فدراسیون فوتبال یا وزارت ورزش از پروژه‌های مستندسازی هدفمند، حتی با بودجه محدودتر، می‌تواند الگویی برای آینده ایجاد کند. سوم، همکاری با پلتفرم‌های منطقه‌ای یا بین‌المللی، حتی به شکل مشترک، می‌تواند دانش فنی و استاندارد تولید را وارد صنعت داخلی کند. در نهایت، تقویت آموزش تخصصی در حوزه مستندسازی ورزشی در دانشگاه‌ها و مؤسسات رسانه‌ای، می‌تواند نسل جدیدی از تهیه‌کنندگان و گازگردانان را برای این ژانر خاص تربیت کند. نبود مستندی مشابه «آل‌اور ناتینگ» در فضای رسانه‌ای ایران، پدیده‌ای ساده و تک‌علتی نیست، بلکه محصول تلاقی چند عامل ساختاری است؛ مالکیت پیچیده دولتی باشگاه‌ها، فقدان مدل اقتصادی پایدار برای تأمین مالی تولیدات پرهزینه، خلأ حقوقی در تعریف حقوق تصویربازیکنان، ضعف زیرساخت حرفه‌ای مستندسازی ورزشی و محدودیت بازار جهانی برای محتوای فارسی‌زبان. این عوامل در کنار هم، فضایی ایجاد کرده‌اند که در آن باوجود اشتیاق گسترده مخاطبان ایرانی به فوتبال و ظرفیت روایی غنی داستان‌های این عرصه، امکان تولید محتوای مستند در سطح استانداردهای جهانی عملاً محدود مانده است.

تغییر این وضعیت نیازمند اراده هم‌زمان در چند سطح است؛ اصلاحات ساختاری در مدیریت باشگاه‌ها، توسعه چهارچوب‌های حقوقی شفاف، سرمایه‌گذاری هدفمند در زیرساخت تولید رسانه‌ای و گشودگی بیشتر نسبت به روایت‌های صادقانه و بدون فیلتر از دنیای فوتبال. بدون این تغییرات، احتمالاً باید همچنان منتظر بمانیم تا مستندهای فوتبالی جهانی، داستان تیم‌ها و بازیکنان کشورهای دیگر را روایت کنند.

